

CONEXIUNISALVATOARE

13 FEBRUARIE 2010

Procese furtunoase

Referința biblică: Luca 23,1-25

Comentariu: *Hristos, Lumina lumii*, capitolele 75, 76, 77

Text-cheie: Luca 23,20-23

PREGĂTIRE

I. PREZENTARE GENERALĂ

În aceeași noapte în care a fost trădat, Isus a fost supus la șase procese, de-a lungul cărora a fost interogat, bătut, acuzat și condamnat la moarte. Procesele organizate de iudei au fost o încălcare grosolană a propriului sistem legal, iar procesele romane, o și mai tristă manifestare a lașității și corupției. Faptul că liderii iudei și-au violat propriul sistem legal constituie o dovadă a urii lor față de Hristos. Procesele aveau, în general, două scopuri: să se descopere adevărul și să se facă dreptate. Și, într-adevăr, adevărul cu privire la toți cei implicați a ieșit la iveală pe timpul acestor judecăți. Conducătorii iudeilor erau corupți și ipocriți în forma cea mai gravă. Pilat s-a dovedit a fi un laș. Irod, un neghiob. Mulțimile erau slabe și fără minte. Ucenicii au „chiulit de la școală” și l-au părăsit pe Hristos. Dar Isus a stat drept, curajos și curat în timpul acestor ore cumplite. Conducătorii credeau că se făcea dreptate prin puterea și tertipurile lor, dar decăderea lor era demascată, iar slava lui Hristos era de necontestat.

Probabil că una dintre lecțiile acestui pasaj biblic este faptul că, întotdeauna, caracterul nu se dezvoltă în timpul încercărilor, ci se demonstrează prin intermediul lor. Ar fi bine să li se reamintească membrilor grupei că, prin încercări, ceea ce sunt în interior se va vedea în exterior. Aceasta ar fi o bună ocazie de a discuta cât de duplicitari putem fi cu toții și cum, deși dorim adevărul în adâncul sufletului nostru, e nevoie să-l punem și în practică. Un alt adevăr conținut în acest pasaj este faptul că procesele au avut loc pentru că Isus a permis să aibă loc. Hristos deținea controlul suprem – de la

trădarea din grădină până la cuiele de pe Calvar. Isus Și-a dat viața cu bună știință. Dacă am învățat ceva din acest episod biblic înseamnă că nu am rămas cu o impresie negativă, tristă cu privire la omenire. Hristos a ales să ne răscumpere, pentru că a crezut că poate trăi cu scopuri mai înalte decât ale noastre.

II. SCOP

Membrii grupei:

- Vor înțelege cum pot greși oamenii atât de mult în timp ce cred că fac ceea ce trebuie. *(nivelul rațional)*
- Vor simți că Dumnezeu deține controlul chiar și în cele mai cumplite situații. *(nivelul emoțional)*
- Vor decide să-și lase dorința interioară de milă și adevăr să se manifeste în afară. *(nivelul practic)*

III. STUDIU APROFUNDAT

- Politica
- Umilirea
- Presiunea de grup

Pe site-ul www.leadoutministries.com veți găsi materiale auxiliare în limba engleză, care vă vor ajuta la predarea acestui studiu.

PREDARE

I. INTRODUCERE

Activitate

Rugați membrii grupei să completeze secțiunea Ce părere ai? din studiul lor. Apoi puteți dezbate răspunsurile date.

Acest exercițiu îi ajută să pună în ordinea priorității valorile și experiențele lor, fiind puși în fața situației de a analiza fiecare situație în parte. Unii vor resimți trădarea mai pregnant decât alții. Alții s-ar putea să se simtă neînțeleși sau victime ale urii. Fiecare va resimți profund aceste sentimente, însă într-un alt mod. Este important de subliniat această dinamică.

O altă modalitate de abordare a acestei activități este să-i rugați să aleagă una dintre următoarele variante: Care sentiment credeți că este mai puternic: furia față de cei care dau dovadă de nedreptate? Sau compasiunea pentru cei care sunt victimele nedreptății și trec singuri prin această experiență?

Cereți-le să-și explice poziția, dar și să ia în considerare perspectiva altcuiva.

Ilustrație

Reformulați:

La un proces din cadrul Tribunalului pentru Minori, un tânăr a fost adus în mare grabă și așezat pe un scaun. Fusesse prins furând din case și apoi chiar o mașină, cu care a intrat într-o mașină de poliție – accidental, desigur. Judecătorul a citit procesele verbale și a pus câteva întrebări cu privire la incident. Apoi s-a uitat la tânăr, care își ținea capul între palme, de rușine dar și ca strategie de apărare.

– Michael, vrei să-mi explici de ce te afli astăzi aici? I-a întrebat judecătorul.

– Pentru că am intrat cu mașina într-un polițist.

– Ai fost prins fiindcă ai intrat într-un polițist. Dar ce vreau eu să știu este de ce furi.

– Pentru că așa vreau.

Cu răbdare, judecătorul a încercat altă abordare:

– Ai probleme la școală? Cum stai cu notele?

– Nu știu, a răspuns băiatul, încet.

Judecătorul încerca să găsească o modalitate de a înțelege comportamentul tânărului. Fiindcă Michael se punea contra oricărei încercări a judecătorului, acesta i-a spus avocatului:

– N-ai vrea să vă luați câteva momente să-i explicați lui Michael ce încerc să fac prin aceste întrebări?

Avocatul știa ce, așa că, în șoaptă, i-a spus lui Michael:

– Judecătorul îți pune atâtea întrebări pentru că speră să-i dai un motiv, cât de mic, să te ajute. Vezi tu, el încearcă să arate clemență față de tine, dacă vede că vei încerca să faci alegeri mai bune. Are multă răbdare și te imploră să-i dai ceva prin care să te poată ajuta.

Michael a început, în sfârșit, să înțeleagă principiul de bază al sistemului judiciar: prezumția de nevinovăție era o modalitate de a-i proteja pe nevinovați și a-i obliga pe vinovați să se schimbe.

Voi ce credeți despre sistemul de justiție din România? Credeți că e prea blând sau prea aspru? De ce?

II. PASAJUL BIBLIC

Punct de pornire

Reformulați:

În timp ce Michael a aflat că premisa legii este îndreptarea celui care a greșit, evreii, atunci când au decis să-L trimită pe Hristos la moarte, au încălcat practic toate regulile care le asigura un sistem de justiție corect. Este evident, după cum reiese din consemnarea biblică, faptul că liderii evrei erau disperăți în încercarea de a-L omorî pe Isus. Nu s-au dat în lături de la nimic pentru a se asigura că lucrurile se vor îndrepta în această direcție. Dar nu uitați: Hristos ar fi putut opri aceste demersuri în orice moment. Veți observa, de asemenea, că Isus era dezvinovățit prin acest proces, nu învinovățit.

Fișă de studiu pentru instructori

După ce ați parcurs secțiunea Caz în studiu împreună cu membrii grupei, folosiți următoarele sugestii pentru a dezbate pasajul împreună:

• Pentru o descriere pas cu pas a celor șase procese prin care a trecut Hristos, urmăriți această ordine:

- Înaintea lui Ana – Ioan 18,12-23

- Înaintea lui Caiafa și a bătrânilor – Marcu 14,55-65

- Înaintea Sinedriului – Matei 27,1,2

- Înaintea lui Pilat – Luca 23,1-7

- Înaintea lui Irod – Luca 23,8-12

- Înaintea lui Pilat – Luca 23,13-25 (de asemenea, Ioan 18,28 – 19,45)

• Încercuiți numele de persoane și de grupuri de persoane menționate în acest pasaj care au luat parte la procesele lui Isus. Comparați atitudinea conducătorilor religioși cu atitudinea lui Pilat și Irod. Ce știți despre acești oameni și ce iese la iveală despre ei în urma judecării lui Isus?

• În timp ce parcurgeți cu atenție textele care redau procesele intentate lui Isus, subliniați fiecare propoziție sau grup de cuvinte care exprimă acuzații sau intenția încăpățânată de a-L executa pe Isus. Cum ați descrie starea lor mentală în timp ce încearcă să obțină condamnarea lui Isus?

• Ce verset sau grup de cuvinte pare să rezume cel mai bine semnificația acestui episod din viața lui Isus? Explicați.

• Isus părea să fie singur în timpul judecării Sale. La ce credeți că Se gândea El? Ce gânduri L-au ajutat să rămână atât de stăpân pe Sine?

- Care ar fi întrebările fără răspuns care vă vin în minte în timp ce citiți relatarea judecării lui Isus?
- Credeți că aceste procese au făcut parte din planul de mântuire? Dacă da, cum? Ce raporturi există între evenimentele care au dus la Calvar?

Întrebări suplimentare

- Gândiți-vă la situații din viața voastră în care ați văzut cum cineva lasă deoparte convingerile și valorile personale, pentru că vrea neapărat să se întâmple un anumit lucru. În ce măsură considerați că același lucru s-a întâmplat și în cazul judecării lui Isus?
- Care credeți că a fost sentimentul motivator al conducătorilor religioși?
- Cum i-ați descrie pe Pilat și pe Irod în calitatea lor de conducători?

Folosii următoarele pasaje în completarea acestui studiu: Fapte 6,7; Ioan 7,45-53; Matei 27,19; Ioan 8,1-11; Fapte 16,35-40.

Context imediat și cadru istoric

Folosii următoarele informații pentru a analiza într-un context mai larg pasajul studiat.

Judecarea lui Isus a fost pusă la cale imediat ce Iuda s-a ridicat de la masă și a bătut palma cu liderii religioși ca să-L dea în mâna lor pe Isus. În timp ce Isus se ruga în Grădina Ghetsemani, gărzile templului au venit împreună cu câțiva conducători importanți și L-au arestat, în noaptea de joi spre vineri. Hristos îndurase deja agonia drumului ce-i stătea înaintea. Faptul că a fost supus la șase procese distincte, înainte de a se da verdictul, ar putea lăsa impresia că L-a secătuit de puteri, însă realitatea este exact opusul: Hristos a devenit și

mai glorios, în timp ce dușmanii Săi se cufundau tot mai mult în întuneric.

Pentru a înțelege judecarea lui Isus, este important să privim la sistemul de justiție al evreilor din acea vreme. Sub dominație romană, evreii își pierduseră dreptul de a judeca singuri cazuri ce ar fi presupus pedeapsa capitală. Deși e lucru știut că Isus a fost judecat în mod nedrept, procesele care l-au intentat au fost mult mai mult de atât: au fost flagrante în afara legii. Citiți cu atenție descrierea următoare făcută cu privire la cazurile de delict capital:

„Prevederile legate de procesele penale, în special cele în care faptele se puteau pedepsi cu moartea, erau foarte stricte și toate aveau în vedere interesul acuzatului. Printre acestea, se număra și următoarea: Procesul trebuie să înceapă ziua și, dacă nu se încheie până la venirea nopții, să fie suspendat și reluat a doua zi; [...] verdictul de achitare, care se decidea cu majoritate de plus unu, putea fi executat în aceeași zi în care s-a încheiat procesul, dar orice alt verdict putea fi executat doar începând cu ziua următoare și necesita o majoritate de cel puțin plus doi; niciun deținut nu putea fi condamnat pe baza propriei mărturii; era de datoria judecătorului să se asigure că erau urmărite interesele acuzatului.” (*International Standard Bible Encyclopaedia*, Electronic Database. Copyright © 1996, 2003, 2006 by BibleSoft, Inc.)

Legea iudaică era concepută în așa fel, încât să se asigure că nimeni nu era pedepsit pe nedrept, chiar cu riscul de a lăsa liber un vinovat. Nu se țineau ședințe de judecată nocturne. Nu se judeca în grabă. Se cereau doi sau trei martori. Mai mult decât atât, pentru a evita aducerea de martori

Alte rubrici...

Faceți referire la celelalte rubrici din Ghidul pentru adolescenți.

• Cu alți ochi

Întrebați cum sunt reflectate în citate ideile din pasajul studiat astăzi.

• Flash

Citiți fragmentul, precizând că face parte din comentariul lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat în această săptămână, care se găsește în cartea Hristos, Lumina lumii. Întrebați ce relații există între fragmentul citat și discuțiile pe care le-ați avut pe baza întrebărilor de la Fișa de studiu.

• Repere

Îndreptați-vă atenția spre versetele ce au legătură cu subiectul studiului de astăzi. Spuneți-le participanților să le citească și fiecare să aleagă un verset care i se adresează în mod direct. Apoi rugați-i să explice alegerea făcută.

Sau puteți forma perechi, cărora să le dați câte un text pentru a fi discutat.

dubioși, se aplica pedeapsa cu moartea celor care aduceau mărturie mincinoasă. Dacă cineva considera că acuzatul nu e vinovat, atunci acesta era achitat. Nu puteai fi condamnat pe baza propriei mărturii, pentru a se evita situația în care cineva recunoștea o faptă pe care nu a comis-o sau cea în care un judecător te putea determina să spui ceva ce tu nu intenționezi să spui. De asemenea, nu se țineau procese în timpul Paștelui. Nici în apropierea Sabatului. Se poate observa, deci, cu câtă disperare voiau conducătorii evrei să-L vadă pe Isus mort.

Scopul sistemului de justiție al iudeilor era acela de a oferi ocazia manifestării clemenței. Chiar și astăzi, ideea de „nevinovat până la proba contrarie” derivă din practica antică: „mai presus de toate, mila să abunde”.

III. ÎNCHEIERE

Activitate

Formați echipe de câte doi sau trei și dați-le următoarele indicații:

- Povestiți o situație în care ați fost acuzați pe nedrept de o faptă rea.
- Povestiți o situație în care vi s-a arătat clemență, deși nu o meritați.
- Povestiți o situație în care v-ați străduit să-i acordați cuiva prezumția de nevinovăție.

În funcție de timpul avut la dispoziție, pot povesti o experiență sau două. Apoi puteți întreba: Ce ați aflat despre milă și dreptate? În ce mod adversitățile demonstrează cine suntem cu adevărat?

Recapitulare

Reformulați:

Ca întotdeauna, greutățile demonstrează cine suntem, de fapt. Hristos, care tocmai luase decizia de a Se lăsa în seama planului de mântuire, stătea nobil înaintea oamenilor, care pretindeau că au autoritate. El a rămas neclintit, în timp ce preoții urlau și își sfâșiau hainele, gărzile Îl pălmuiau, Pilat tremura, iar Irod chefulia. Conducătorii preoților și-au bătut joc de propriile lor reguli, ignorându-le pentru a-L putea trimite la moarte pe acest Învățător sărac. Toți cei din scenă s-au făcut mici, neînsemnați și

Secretele instructorului bine pregătit!

Aplicația

Toate informațiile din lume sunt relativ inutile dacă nu sunt transformate în practică. Când vine vorba de învățat, se spune adesea că știi bine un lucru abia atunci când îl aplici de la nivelul teoretic, la cel practic. E cea mai dificilă etapă din procesul de învățare. Totuși, ar spune Hristos, oricine aude cuvintele Mele și le împlinește „va fi asemănat cu un om înțelept, care și-a construit casa pe stâncă” (Matei 7,24).

Există trei lucruri ce pot fi folosite atunci când se încearcă punerea în practică a unui adevăr biblic. Acest adevăr trebuie să fie:

- ¶ personal (Individul trebuie să vadă că acest adevăr îl obligă să facă ceva.)
- ¶ practic (Individul trebuie să aleagă ceva ce poate fi făcut, în funcție de capacitatea sa de a face lucrurile posibile.)
- ¶ demonstrabil (Individul trebuie să treacă la acțiune într-un mod concret, astfel încât să conștientizeze momentul săvârșirii respectivului lucru.)

meschini. Iar acuzatul, Isus Hristos, se ridica sincer, bun și neprihănit. Nu trebuie uitat faptul că, în orice moment, Hristos ar fi putut chema îngerii, și toți cei prezenți ar fi fost măturați. Dar Isus cunoștea foarte bine care era obiectivul Său: voința Tatălui era aceea de a-L trimite pe singurul Său fiu la moarte, astfel încât chiar și acuzatorii Lui să aibă o șansă la viață.

Adevărata întrebare care se pune are legătură cu interiorul, cu ceea ce suntem pe dinăuntru. Voi cum sunteți în interior? Care sunt aspirațiile voastre cele mai înalte? Au legătură cu lucruri eterne sau cu lucruri ieftine și trecătoare? Interiorul va fi vizibil în exterior, cândva.

Amintiți-le membrilor grupei să lectureze capitolele din seria de istorie biblică scrisă de Ellen White. Pentru săptămâna aceasta li se recomandă capitolele 75, 76 și 77 din *Hristos, Lumina lumii*.